

dette stadig over os som et Pres, og jeg kan da ikke se, at det er urimeligt at sætte Arbejdet paa en nyttig Bygning, en Bygning, som betaler sig, i Gang. Vi har jo stadig Arbejdsløshed og maa være angst for, at den skal brede sig.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ved Finanslovens Forelæggelse havde nævnt, at man ikke maatte nære Planer om at komme til saadanne store Foranstaltninger som nogle af dem, der havde været nævnte, f. Eks. Broen over Lille Bælt o. lign. Ja, Broen over Lille Bælt er vel 100 Millioner. Et jydsk Universitet — jeg skal ikke kunne sige, hvor meget det kan være, men skal vi sige mellem 20 og 30 Millioner. Nye Sindssygehospitaler og Anstalter for aandsvage og hvad der ellers kræves kommer op i mange, mange Millioner. Men hvis man vil gøre den Betragtning gældende, at man da heller ikke skal gaa til denne ringe Udgift, maa det ærede Medlem konsekvent være med til at nægte det aller-meste af det, som staar paa Finansloven, og jeg har ikke set en saadan Optræden fra hans Partis Side i Folketingets Finansudvalg. Der er fuld Ænhed om Vedtagelsen af alle de af Regeringen stillede Forslag, og man vil faa en Ændringsforslagsliste at se, der drejer sig om mange Millioner, ligesom alle Partier vel ogsaa er enige om de enkelte Ændringsforslag, der stilles til Beskæring af Udgifterne.

Jeg maa derfor fraraade at følge det konservative Mindretal i denne Sag. Det gør mig meget ondt, at jeg ikke kan faa de Herrer med til en saadan Foranstaltning, som jeg tror er nødvendig. Jeg kan efter de Udtalelser, der er faldet, ikke haabe, at man vil stemme for Forslaget, men jeg kunde maaske endnu regne paa, at man ikke direkte vil stemme imod. Her er jo et Flertal for Forslaget, saa det kan gennemføres i dette høje Ting, og hvis det samme Flertal findes i Folketinget, vil det ogsaa kunne gennemføres der, og man vil da kunne skride til Bygnings Opførelse. Jo hurtigere det sker, desto bedre er det. Arkitekten erklærer, at hvis han kan begynde allerede i April, vil Bygningen kunde være færdig om halvandet Aar. Da jeg anser den nuværende Møntbygnings Beliggenhed for højst uheldig — at en Møntbygning ligger indsnævret af omliggende Huse, er ret uhyggeligt —, da jeg anser den nuværende Bygning for ikke alene ikke tidssvarende, men farlig, da jeg endvidere tror, at Driften fordyres overordentlig meget, hvis den skal fortsættes i den nuværende Bygning,

vil jeg meget tilraade det høje Ting ikke at følge Mindretallet, men at følge Udvalgets Flertal i denne Sag.

Tvede: Naar den højtærede Finansminister sagde, at der var kommet en Sparsommelighedstrang til Orde gennem mine Udtalelser, er det ganske rigtigt, og naar han som Modsætning dertil fremhævede, at det konservative Folkeparti var gaaet med til meget store Udgifter, er det ogsaa ganske rigtigt. Men saa er det naturligvis sket, fordi vi har skønnet, at de har været nødvendige, og naar vi ikke gaar med til denne Udgift, er det, fordi vi ikke skønner, at den er paatrængende nødvendig. Dette synes mig at være en meget reel og god Grund, hvori der slet ikke ligger andet end det, at naar vi mener, at det ikke er paatrængende nødvendigt at skride til denne Udgift paa nærværende Tidspunkt, saa tilraader vi at vente med den. Jeg synes, at der er saa meget mere Grund dertil, som vi ved, at Staten skal ud med mange Midler. Hvor mange Penge skylder Staten ikke til Privatbanerne, som ikke har faaet deres Stats-tilskud? Hvorfor skal vi saa ikke, naar vi kan holde igen, gøre det og se at faa det fra Haanden, som trykker, og som der med Længsel ventes paa ude omkring? Dertil kommer, at jeg ingenlunde er sikker paa, at naar der kommer en ny Møntbygning, vil der komme et større Overskud. For det første bliver Bygningen væsentlig dyrere end den gamle, saa der skal større Midler til at forrente den, men dernæst er jeg ogsaa tilbøjelig til at tro, at det bliver dyrere at administrere en saadan stor Bygning. Om Overskuddet bliver større, er der altsaa ingen der ved, jeg vil snarere tro, at hvis vi kan blive ved at regne med det nuværende Overskud, maa vi være glade, og det Overskud kan vi vel have i længere Tid endnu, hvis vi beholder den nuværende Møntbygning.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem har ikke Ret i, at jeg har sagt, at Overskuddet vilde blive større i den nye Bygning. Jeg har ligesom han udtrykt min Tilfredshed med, at Overskuddet overhovedet holdt sig. Jeg anser den nye Bygning for paatrængende nødvendig, og jeg gad vide, om man ved enhver Foranstaltning, enhver Udgift, som den høje Rigsdag bevilger, paa den Maade, som det ærede Medlem her gør det, undersøger, om der ikke kan tænkes en Udsættelse